

bejde, saaledes at det nu kunde fremlægge en Række praktiske Resultater, som den tyske og franske Regering havde givet deres Tilslutning. Dette bekræftedes for Frankrigs Vedkommende i Raadet af Udenrigsminister *Laval*, som yderligere forsikrede, at Frankrigs eneste Ønske var at se, at der tilsikredes en fri og hemmelig Afstemning, og erklærede paa Forhaand at ville bøje sig for Resultatet af denne. *M. Laval* erklærede at ville gaa endnu videre, thi Saar skulde ikke være et fransk-tysk Anliggende, men et internationalt, og han bad derfor, for at vise Frankrigs gode Vilje, Raadet om at ville overtage Ansvaret for Roens og Ordenens Opretholdelse og foreslog Oprettelsen af en international Militærstyrke til dette Formaal, til hvilken Frankrig vilde give Afkald paa at stille Tropper, under den Forudsætning, at Tyskland heller ikke stillede Tropper til den.

Mr. *Eden* (England) gav paa sin Regerings Vegne Forslaget sin varmeste Tilslutning og lovede at stille britiske Tropper til Raadighed under den Forudsætning, at andre Stater sluttede sig dertil, og at Tyskland og Frankrig var indforstaaet dermed.

Baron *Aloisi* gav paa Italiens Vegne Forslaget sin Tilslutning.

Det vedtoges i en Resolution af 8. December, at Raadet skulde opfordre den *engelske, italienske, hollandske og svenske* Regering til at deltage i Oprettelsen af en saadan international Styrke under Regeringskommissionens Myndighed.

De nævnte Regeringer afgav imødekommende Svar. Styrken skal være unddraget Territoriets Love, og Forseelser mod den henvises til den øverste Territorialdomstol. Udgifterne til Styrken, udover hvad der afholdes af de deltagende Lande, afholdes af Plebiscitfonden.

Tremandsudvalgets ovennævnte Beretning vedtoges af Raadet.

I en Brevveksling mellem Raadsudvalget og den franske og den tyske Regering er der truffet Bestemmelser om passende Garantier for de ikke-stemmeberettigede og det er bestemt, at Beboerne i Saar-Omraadet skal nyde samme Behandling og Beskyttelse som hidtil med Hensyn til Sprog, Race og Religion. Det er her yderligere bestemt, at som bosiddende i Saar betragtes enhver, som i de sidste 3 Aar før den 13. Januar 1935 har haft Bopæl i Saar-Omraadet.

Socialforsikring. Dette Spørgsmaal er af særlig Vigtighed i Betragtning af Saar-Omraadets industrielle Beskaffenhed. Regeringskommissionen har derfor anmodet Det Internationale Arbejdsbureau om at udarbejde en Beretning desangaaende med Afstemningens forskellige Muligheder for Øje. Dette er ogsaa sket og saavel Frankrig som Tyskland har afgivet Erklæringer gaaende ud paa Beskyttelse af de i Saar-Omraadet bosatte forsikrede Personer. Spørgsmaalet vedrørende Embedsmændene i Saar er Genstand for Forhandlinger mellem Regeringskommissionen og de to Lande.

Finansielle og økonomiske Spørgsmaal samt Minerne.

Under Forhandlingerne i Rom er der bl. a. opnaaet Enighed om følgende:

1. Handelskreditter. Franske Krav med Hensyn til Varer leveret til Saar før Forvaltningsovergangen skal afgøres i Francs i Paris gennem det tysk-franske Kontor for Handelsbetalinger, medens Saar-Handelskrav mod Tyskland skal afgøres i Berlin gennem en kompetent Institution.
2. Overgangen fra det nuværende til tysk Styre skal gøres saa kort som mulig.

Den franske Stats Krav.

I Beretningen er det fastsat, at den franske Stat skal overgive til Tyskland den fulde Ejendomsret over Miner, Jernbaner, Toldstationer etc. mod Betaling af en samlet Sum paa 900.000.000 Francs.